

Cẩm nang Dành cho Phụ huynh

Gia đình có
con khuyết
tật từ
0-7 tuổi

Bắt đầu đi học cho trẻ khuyết tật: những điều hữu ích cần biết

Children and Young People
with Disability Australia

**Take Charge
of Change**

Mục lục

Giới thiệu về cuốn cẩm nang này	3
Chọn trường	4
Làm thế nào để chúng ta tìm được một trường tiểu học có tính hỗ trợ cho con em khuyết tật của mình?	4
Chúng ta có thể hỏi nhà trường những gì để giúp chúng ta quyết định?	5
Những dấu hiệu nào cho thấy trường học đó không phù hợp?	6
"Hòa nhập học đường" - có nghĩa là gì?	7
"Cam kết toàn trường" đối với hòa nhập là như thế nào?	7
Hòa nhập "thực sự" nghĩa là gì?	8
Điều chỉnh "hợp lý" và "chính đáng" là gì?	8
Chúng ta có thể mong đợi những điều chỉnh nào từ nhà trường?	9
Những việc cần làm trước khi năm học bắt đầu	10
Danh sách kiểm tra "6 P" có thể giúp khởi đầu năm học suôn sẻ	10
Điều gì xảy ra nếu con tôi bị bắt nạt?	11
"Định kiến với người khuyết tật" là gì?	11
Các hình thức "bắt nạt" phổ biến ở trường là gì?	11
Các hình thức "bắt nạt" tinh vi hơn là gì?	12
Chúng ta có thể làm gì nếu con của mình bị bắt nạt?	13
Chúng ta nên làm gì khi con của mình bị bắt nạt?	13
Biết các quyền của bạn	14
Có những sự trợ giúp nào?	15
Bên vực hỗ trợ	15
Hỗ trợ pháp lý	16
Chăm sóc và hỗ trợ cá nhân	16

Giới thiệu về cuốn cẩm nang này

Cuốn cẩm nang này được đồng thiết kế bởi Tổ chức Trẻ em và Thanh thiếu niên Khuyết tật Úc (CYDA), với sự hợp tác của các gia đình đang chăm sóc trẻ khuyết tật.

Cuốn cẩm nang này đưa ra những cách thức thiết thực để hỗ trợ và tăng sức mạnh cho chúng ta, cũng như con em chúng ta, trong giai đoạn chuyển tiếp lên trường tiểu học. Chúng ta sẽ thảo luận về những chủ đề nhạy cảm, bao gồm các vấn đề như định kiến với người khuyết tật và bắt nạt.

Cẩm nang này được thiết kế như một tài liệu tham khảo hữu ích trước khi con của chúng ta nhập học, cũng như cung cấp thông tin cho bất kỳ câu hỏi nào có thể phát sinh trong những năm đầu đi học của các con.

Chúng tôi hy vọng rằng cuốn cẩm nang này sẽ là người bạn đồng hành hữu ích trong suốt hành trình giáo dục của các con.

Cũng còn có bản điện tử và bản dễ đọc của cẩm nang này tại cyda.org.au.

Tổ chức Trẻ em và Thanh thiếu niên Khuyết tật là tổ chức hàng đầu quốc gia dành cho trẻ em và thanh thiếu niên khuyết tật từ 0-25 tuổi. Tầm nhìn của chúng tôi là tất cả trẻ em và thanh thiếu niên khuyết tật trên khắp nước Úc có thể thực hiện đầy đủ các quyền của mình, đạt được những nguyện vọng và phát triển mạnh mẽ trong mọi cộng đồng.

Chọn trường

Bắt đầu học tiểu học là thời điểm thú vị đối với gia đình. Nhưng đối với trẻ khuyết tật, đó cũng có thể là thời điểm không chắc chắn.

Dù biết rằng theo luật pháp, con em chúng ta có quyền được học hành, nhưng không phải ngôi trường nào cũng có sự hiểu biết, hoặc nguồn lực, để hỗ trợ các nhu cầu cụ thể của con em chúng ta.

Giáo dục tiểu học là một hành trình dài, vì vậy điều quan trọng là tìm được một ngôi trường mà chúng ta có thể duy trì mối quan hệ hợp tác bền chặt – để xây dựng một môi trường tích cực, an toàn và thân thuộc cho con em chúng ta, nơi các em có thể phát huy thế mạnh và trưởng thành.

Làm thế nào để chúng ta tìm được một trường có tính hỗ trợ cho con em khuyết tật của mình?

Chúng ta không phải lúc nào cũng lường trước được trường học sẽ như thế nào. Tuy nhiên, việc chuẩn bị trước một vài bước đơn giản có thể giúp chúng ta tìm được một ngôi trường có nhiều khả năng phù hợp với con em khuyết tật của mình.

Mặc dù việc hỏi trực tiếp nhà trường về thái độ của họ đối với khuyết tật và hòa nhập – họ nghĩ gì, cảm thấy gì và tin tưởng điều gì – có thể hữu ích, nhưng đôi khi những gì nhà trường nói và làm có thể khác nhau.

Một điểm khởi đầu tốt trước khi con em chúng ta nhập học là tìm hiểu về kinh nghiệm của các gia đình khác.

Chúng ta có thể muốn:

- nói chuyện với các nhà cung cấp dịch vụ trị liệu và dịch vụ giáo dục mầm non, những người thường xuyên tiếp nhận phản hồi về các trường học tại địa phương
- đăng câu hỏi về trường học trên các trang mạng xã hội địa phương để nghe ý kiến từ các gia đình khác về kinh nghiệm của họ
- đọc về các hoạt động và sáng kiến hỗ trợ và tôn vinh sự đa dạng trên trang mạng của trường, hoặc trong các tạp chí của trường
- kết nối với bạn bè, gia đình hoặc những người khác biết về các trường học địa phương
- nhận lời khuyên từ nhóm trị liệu hoặc bác sĩ của con bạn về những gì bạn nên để ý sao cho phù hợp với con của bạn.

Chúng ta có thể hỏi nhà trường những gì để giúp chúng ta quyết định?

Sau khi đã "tìm hiểu trước", nếu thấy trường có vẻ phù hợp, chúng ta có thể yêu cầu một cuộc họp với hiệu trưởng hoặc người phụ trách hỗ trợ học sinh khuyết tật để trao đổi chi tiết hơn.

Có những manh mối quan trọng mà chúng ta có thể bỏ sót nếu họp trực tuyến (qua máy tính), vì vậy việc yêu cầu một cuộc họp gặp mặt trực tiếp có thể sẽ hữu ích. Đây là cơ hội tuyệt vời để có được những ấn tượng đầu tiên về môi trường học đường.

Trong cuộc gặp, việc tiếp cận dựa trên điểm mạnh sẽ rất hữu ích – trước tiên hãy giới thiệu sở thích và điểm mạnh của con. Sau đó, bạn có thể tiếp tục với các chi tiết về chẩn đoán, nhu cầu cụ thể và những thách thức.

Chúng ta có thể hỏi những câu hỏi như:

- Có bao nhiêu trẻ em khuyết tật đang theo học tại trường?
- Việc hòa nhập ở trường diễn ra như thế nào?
- Họ tổ chức và thống nhất các điều chỉnh hợp lý ra sao?
- Họ có thể hỗ trợ các nhu cầu cụ thể của con em chúng ta không?
- Việc bắt nạt được ngăn chặn và xử lý như thế nào?
- Họ chủ động khuyến khích nhân viên và học sinh hòa nhập như thế nào?
- Con em chúng ta có thể có kế hoạch được thiết kế riêng cho nhu cầu học tập cụ thể của mình không?
- Con em chúng ta có thể nhận được hỗ trợ học tập bổ sung trong lớp học không?
- Họ có hỗ trợ các nhà trị liệu cá nhân tại trường hay chỉ định người của riêng họ?

Trường học

Dấu hiệu nào cho thấy trường đó phù hợp?

Sau cuộc gặp với nhà trường, có thể chúng ta vẫn chưa rõ liệu trường đó có thực sự phù hợp hay không. Do đó, việc dành thời gian để suy ngẫm về cảm nhận của bạn sau cuộc gặp đầu tiên có thể hữu ích. Bạn có thể nghĩ về những điều như:

- Trường học có vẻ ấm áp, thân thiện và chào đón không?
- Trường học có vẻ cởi mở và hợp tác không?
- Bạn có nghĩ rằng con của bạn sẽ cảm thấy thoải mái ở đây không?
- Giá trị và niềm tin của họ có phù hợp với bạn không?
- Nhà trường có chủ động đưa ra các giải pháp hỗ trợ hay không?
- Trường học có vẻ hiểu được những khó khăn mà con của bạn đang gặp phải không?

Nếu bạn cảm thấy không được chú ý, lắng nghe hoặc không thoải mái trong cuộc họp, hãy tin vào cảm giác của mình. Bạn không cần phải vội vàng trong việc lựa chọn trường học. Hành trình học tập của con còn rất dài, vì vậy tốt nhất chúng ta nên thông thả cân nhắc trước khi đưa ra quyết định cuối cùng.

"Hòa nhập học đường" – có nghĩa là gì?

Một ngôi trường hòa nhập luôn nuôi dưỡng cảm giác gắn bó, sự an toàn và lòng bao dung.

Một trường học thực sự hòa nhập không chỉ thể hiện sự hòa nhập trong các chính sách, thủ tục và hoạt động quảng bá mà còn phản ánh điều đó trong mọi việc họ làm – thông qua cam kết toàn trường có sự tham gia của học sinh, người chăm sóc, giáo viên và nhân viên hỗ trợ.

"Cam kết toàn trường" đối với hòa nhập là như thế nào?

Sự hòa nhập có thể được trải nghiệm khác nhau bởi mỗi người. Điều này có thể bao gồm:

Đối với gia đình:

- cảm thấy được lắng nghe khi nêu lên những lo ngại hoặc chia sẻ ý tưởng
- được tích cực tham gia vào các cuộc họp và quá trình ra quyết định.

Đối với nhân viên (bao gồm giáo viên, nhân viên hỗ trợ và hiệu trưởng):

- nhân viên linh hoạt trong cách tiếp cận
- nhân viên hợp tác với gia đình để xác định các nguồn lực và tạo điều kiện cho phép trẻ tham gia
- nhân viên làm gương bằng ngôn ngữ tích cực và tôn vinh sự đa dạng.

Đối với học sinh không khuyết tật:

- học sinh được hỗ trợ để tìm hiểu về khuyết tật và sự khác biệt
- học sinh được khuyến khích tôn trọng sự khác biệt và xóa bỏ những định kiến tiêu cực.

Đối với học sinh khuyết tật:

- học sinh khuyết tật được hỗ trợ để tham gia một cách có ý nghĩa vào mọi khía cạnh của đời sống học đường
- học sinh khuyết tật được tham gia vào tất cả các hoạt động học tập, ngoại khóa, sự kiện xã hội và gắn kết cộng đồng
- học sinh khuyết tật cảm thấy tự tin là chính mình và cảm thấy mình là một phần có giá trị của cộng đồng trường học.

Hòa nhập "thực sự" nghĩa là gì?

Hòa nhập không chỉ là điều mà nhà trường nói đến một cách mơ hồ. Thay vào đó, hòa nhập thực sự phải là những hành động mà nhà trường thực hiện để đảm bảo con em chúng ta có thể tham gia đầy đủ và có ý nghĩa vào đời sống học đường, giống như tất cả các học sinh khác.

Điều chỉnh "hợp lý" và "chính đáng" là gì?

Khi có một sự thay đổi để con em chúng ta có thể tham gia, điều đó được gọi là "điều chỉnh" hoặc "tạo điều kiện".

Các trường học phải thực hiện những "điều chỉnh hợp lý" này đối với các chính sách, thực hành và môi trường học tập để đảm bảo học sinh khuyết tật được tiếp cận giáo dục trên cùng cơ sở với các bạn cùng trang lứa. Những điều chỉnh này phải hợp lý và chính đáng. Đó có thể là điều mà nhà trường thực hiện thường xuyên cho học sinh khuyết tật, hoặc đó có thể là điều mà chúng ta khởi xướng.

"Hợp lý" có nghĩa là gì?

Một sự điều chỉnh thường được coi là hợp lý nếu:

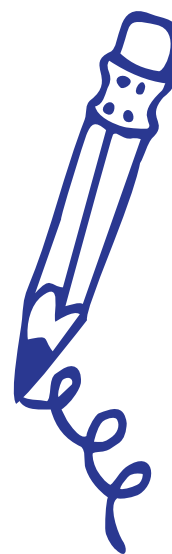
- nó loại bỏ rào cản để con em chúng ta có thể tham gia
- nó khả thi khi thực hiện
- không gây ra khó khăn quá mức (ví dụ: không quá tốn kém hoặc không gây xáo trộn quá lớn).

Vậy "khó khăn quá mức" được hiểu như thế nào?

Theo *Disability Discrimination Act 1992* (Đạo luật Chống Phân biệt Đối xử với Người Khuyết tật Năm 1992), các trường phải cung cấp những điều chỉnh hợp lý trừ khi việc đó gây ra khó khăn quá mức. Đây là một kiểm tra pháp lý xem xét các yếu tố như chi phí, nguồn lực sẵn có và tác động đến trường học.

Một điều chỉnh có thể không hợp lý nếu:

- nó có chi phí rất cao mà trường học không thể chi trả một cách hợp lý
- nó sẽ gây ra sự gián đoạn nghiêm trọng và liên tục cho trường học.

Chúng ta có thể mong đợi những điều chỉnh nào từ nhà trường?

Có rất nhiều điều mà trường học có thể làm để đảm bảo rằng con em chúng ta có thể phát huy hết khả năng của mình và có sự bình đẳng trong cuộc sống học đường.

Các ví dụ thực tế về điều chỉnh có thể bao gồm:

- Hỗ trợ bổ sung (ví dụ: hỗ trợ học tập bổ sung trong lớp học, chuyên gia trị liệu tại trường hoặc cho phép chuyên gia trị liệu đến thăm).
- Thay đổi các hoạt động thường nhật tại lớp học và nhà trường, điều chỉnh thời gian bắt đầu và kết thúc, đáp ứng các nhu cầu về giác quan như cho phép có những khoảng thời gian nghỉ để vận động, cung cấp đồ chơi cảm giác hoặc tai nghe chống ồn, cho phép học sinh ngồi ghế thay vì ngồi trên thảm trong giờ tập trung sinh hoạt chung.
- Thay đổi môi trường vật lý (ví dụ: lắp đặt lối đi dốc để dễ dàng tiếp cận lớp học, sắp xếp lại bàn ghế, tạo không gian yên tĩnh để nghỉ ngơi, lựa chọn địa điểm tổ chức sự kiện hoặc hoạt động dã ngoại có cân nhắc đến lối đi lại thuận tiện hoặc trải nghiệm giác quan).
- Điều chỉnh phương pháp giảng dạy (ví dụ: lập kế hoạch học tập phù hợp cho cá nhân với chương trình và mục tiêu được điều chỉnh riêng, sử dụng giáo cụ trực quan và các định dạng tài liệu học tập thay thế, điều chỉnh phương thức kiểm tra đánh giá, chia nhóm học sinh có năng lực khác nhau).
- Cung cấp các thiết bị hỗ trợ (ví dụ: cung cấp các thiết bị giúp học sinh giao tiếp, học tập hoặc tiếp cận thông tin).
- Tạo điều kiện để hòa nhập xã hội và học tập (ví dụ: tạo ra các cơ hội được hỗ trợ và có cấu trúc cho những học sinh muốn kết bạn như các câu lạc bộ giờ ăn trưa, các không gian yên tĩnh và thân thiện với giác quan, sắp xếp các cặp bạn cùng giúp đỡ nhau trong học tập hoặc vui chơi).

Xem xét điều gì sẽ giúp trải nghiệm học đường của con thành công và thảo luận điều này với nhà trường để cả hai cùng tìm ra những gì hợp lý.

Những việc cần làm trước khi năm học bắt đầu

Trước khi nhập học, việc chuẩn bị tâm lý cho con, đồng thời giúp nhà trường hiểu rõ những gì sẽ diễn ra khi năm học mới bắt đầu, sẽ là một sự hỗ trợ rất lớn.

Khi mọi người đều biết trước những gì sẽ diễn ra và các biện pháp hỗ trợ phù hợp đã sẵn sàng, thì sẽ dễ có một khởi đầu suôn sẻ và luôn đi đúng hướng.

Danh sách kiểm tra "6 P" có thể giúp để có một khởi đầu suôn sẻ khi con bắt đầu đi học

- 1 Chuẩn bị (Prepare)** – Hỏi xem con của bạn có thể gặp giáo viên và tham quan trường trước khi năm học bắt đầu hay không. Có thể hữu ích nếu bạn yêu cầu xem hồ sơ giáo viên, hoặc các câu chuyện xã hội.
- 2 Lập hồ sơ (Profile)** – Tóm tắt (trong một trang) về sở thích, điểm mạnh, thách thức, yếu tố kích thích, các biện pháp hỗ trợ, phương pháp học tập ưa thích và phần thưởng của con bạn.
- 3 Lập kế hoạch (Plan)** – Yêu cầu một kế hoạch học tập cá nhân cho con của bạn. Kế hoạch này sẽ đảm bảo rằng mọi người đều hiểu cách con của bạn học và cách tốt nhất để đội ngũ giáo viên hỗ trợ con.
- 4 Quy trình (Process)** – Đảm bảo nhà trường nắm được mọi yêu cầu điều chỉnh cho con của bạn. Ví dụ, con của bạn có cần đường dốc hoặc thiết bị hỗ trợ không?
- 5 Chuyên gia (Professionals)** – Cung cấp danh sách các chuyên gia trị liệu chính cho con của bạn hoặc chia sẻ các báo cáo cập nhật để giúp giáo viên làm quen với họ.
- 6 Mọi người (People)** – Tìm hiểu về các hỗ trợ xã hội có sẵn tại trường. Có câu lạc bộ giờ ăn trưa hoặc hệ thống bầu bạn có thể giúp con của bạn cảm thấy thoải mái không?

Điều gì xảy ra nếu con tôi bị bắt nạt?

Khi con em chúng ta bắt đầu đi học, chúng ta có thể lo lắng về rất nhiều điều khác nhau. Chúng ta lo lắng liệu con có được an toàn, được đón nhận và hòa nhập hay không. Chúng ta cũng có thể lo ngại về việc bị bắt nạt từ các học sinh khác hoặc từ cộng đồng trường học nói chung.

"Định kiến với người khuyết tật" là gì?

"Đôi khi với những điều này, bạn không thể nhìn thấy nó, bạn chỉ có thể cảm nhận được nó."

– Phụ huynh của một trẻ khuyết tật.

Định kiến với người khuyết tật là những hành vi và thái độ tiêu cực đối với người khuyết tật về thể chất, tinh thần hoặc nhận thức, xuất phát từ việc người khuyết tật bị coi là kém khả năng hơn so với những người bạn cùng trang lứa không khuyết tật.

Những thái độ và hành vi này làm suy yếu và gây bất lợi cho người khuyết tật và có thể để lại cả những vết sẹo về thể xác và tinh thần.

Các hình thức "bắt nạt" phổ biến ở trường là gì?

Ở trường học, bắt nạt có thể biểu hiện dưới dạng các hành vi hung hăng lặp đi lặp lại nhằm mục đích gây hại cho học sinh khác.

Ví dụ có thể bao gồm các hành vi tiêu cực sau:

- Thể xác (đánh, đấm, nhổ nước bọt, đẩy, ngáng chân và xô đẩy)
- Bằng lời nói (gọi tên xúc phạm/lãng mạ)
- Mang tính xã hội (chế nhạo cử chỉ hoặc phong cách giao tiếp của một người).

Các hình thức "bắt nạt" tinh vi hơn là gì?

Định kiến với người khuyết tật có thể là một hình thức bắt nạt tinh vi và bao gồm phân biệt đối xử, phủ nhận, loại trừ và cô lập.

Điều quan trọng là chúng ta phải nhận thức được rằng những thái độ và hành vi mang tính "định kiến với người khuyết tật" này không chỉ xuất phát từ các học sinh khác, mà còn có thể đến từ hiệu trưởng, giáo viên và nhân viên hỗ trợ.

Ví dụ:

Phân biệt đối xử – (ví dụ: văn hóa nhà trường tiếp cận theo hướng nhìn vào khiếm khuyết, nơi nhân viên chỉ tập trung vào những thiếu sót và hạn chế của trẻ, chẳng hạn như giáo viên bảo một học sinh mắc chứng tăng động giảm chú ý (ADHD) rằng "em hư quá vì cứ đứng dậy khỏi ghế", hoặc bảo một học sinh khuyết tật trí tuệ là lười biếng khi không hoàn thành bài tập).

Loại trừ – (ví dụ: một đứa trẻ có những cơn bộc phát cảm xúc không được phép tham gia cắm trại hoặc dã ngoại, hoặc một đứa trẻ ngồi xe lăn bị loại ra khỏi trò chơi bóng của lớp "vì quá khó để cho em tham gia cùng").

P phủ nhận – (ví dụ: một đứa trẻ bị từ chối các giờ nghỉ để vận động, tai nghe, đồ chơi giảm căng thẳng hoặc các điều chỉnh khác trong lớp học vì "không công bằng khi những trẻ khác không có chúng").

Cô lập – (ví dụ: một đứa trẻ không được mời đến bữa tiệc sinh nhật trong lớp trong khi tất cả các bạn khác đều được mời, hoặc một đứa trẻ bị loại khỏi các trò chơi ở sân chơi).

Trải nghiệm về định kiến với người khuyết tật của mỗi đứa trẻ là mỗi khác.

Tùy thuộc vào từng đứa trẻ, việc trò chuyện với con về những thái độ và hành vi không thể chấp nhận được có thể sẽ rất hữu ích.

Không nên dung thứ cho bất kỳ hình thức "định kiến với người khuyết tật" nào.

Chúng ta có thể làm gì nếu con của mình bị bắt nạt?

Bắt nạt có thể gây ra những ảnh hưởng nghiêm trọng và lâu dài đến sức khỏe tinh thần, lòng tự trọng, học tập và hòa nhập xã hội của trẻ.

Vì vậy, nếu con cái kể với chúng ta rằng mình đang bị bắt nạt hoặc bị tổn hại, điều quan trọng là phải làm cho con cảm thấy an toàn ngay lập tức – chúng ta nên cho con biết mình luôn ở bên cạnh con, ghi nhận cảm xúc của con và bồi đắp niềm tự hào về bản thân cho trẻ khuyết tật.

Điều quan trọng là phải thảo luận về những lo ngại của bạn và trải nghiệm của con với nhà trường. Bạn có thể cùng nhau tìm hiểu điều gì đang xảy ra và giúp con cảm thấy an toàn trong lớp học.

Nếu con gặp khó khăn trong việc giao tiếp với bạn, bạn có thể nhận thấy những thay đổi trong hành vi của con hoặc việc con không muốn đến trường. Đây có thể là dấu hiệu cho thấy con không cảm thấy thoải mái.

Nếu trẻ cần giúp đỡ ngay lập tức, Kids Help Line (Đường dây Trợ giúp Trẻ em) (1800 55 1800) hoạt động 24/7. Đây là dịch vụ miễn phí.

Bạn có thể sắp xếp thời gian để thảo luận vấn đề này với các nhà cung cấp dịch vụ chăm sóc sức khỏe hoặc bác sĩ nhi khoa của con nếu con có các dịch vụ này.

Chúng ta nên làm gì khi con của mình bị bắt nạt?

Khi biết hoặc nghi ngờ có hành vi bắt nạt, điều quan trọng là chúng ta phải báo cáo cho nhà trường để điều tra và đảm bảo hành vi bắt nạt được chấm dứt.

Bắt nạt – Báo cáo hành vi bắt nạt với nhà trường càng sớm càng tốt và cung cấp các thông tin chi tiết hữu ích như ngày tháng, thời gian, địa điểm, tên tuổi cùng các bằng chứng kèm theo như bài đăng trên mạng xã hội, ảnh chụp thương tích, các đoạn ghi âm hoặc lời kể của nhân chứng.

Tấu hiểu – Nếu có thể, hãy để con cùng tham gia cuộc họp với nhà trường để con tự giải thích theo cách của mình về những chuyện đã xảy ra và những ảnh hưởng của việc đó.

Ghi chép – Cố gắng ghi lại khiếu nại của bạn vào sổ theo dõi hành vi bắt nạt của nhà trường để có bằng chứng nếu tình trạng này tiếp tục diễn ra hoặc leo thang.

Pháp lý – Nếu hành vi bắt nạt có tính nghiêm trọng, cần phải thông báo cho các cơ quan chức năng như dịch vụ bảo vệ trẻ em hoặc cơ quan thực thi pháp luật.

Kêu gọi – Kêu gọi giúp đỡ. Con em chúng ta không bao giờ nên cảm thấy đơn độc. Chúng ta có thể hỏi nhà trường xem có nhân viên phụ trách an sinh nào có thể giúp đỡ và thường xuyên hỏi thăm tình hình của con tại trường hay không.

$$a + b = c$$

Biết các quyền của bạn

Chúng ta có thể tự tin hơn trong việc bảo vệ con em mình khi biết rõ quyền của con.

Kết quả tốt nhất thường đến từ việc xây dựng sự hiểu biết và tôn trọng lẫn nhau với nhà trường. Tuy nhiên, nếu nhà trường không hợp tác, vẫn có những biện pháp bảo vệ.

Cho dù con em bạn đang theo học tại trường công lập, độc lập hay tư thục, đều có các luật liên bang áp dụng. Những luật này bao gồm *Disability Discrimination Act 1992* (Đạo luật Chống Phân biệt Đối xử với Người khuyết tật Năm 1992 - Lbang), Tiêu chuẩn Giáo dục theo Đạo luật này và *Australian Human Rights Commission Act 1986* (Đạo luật Ủy ban Nhân quyền Úc năm 1986 - Lbang).

Tất cả các trường học đều có bốn phận phải:

- ngăn chặn bắt nạt và phân biệt đối xử
- tạo điều kiện tiếp cận giáo dục
- mời gia đình tham gia vào việc lập kế hoạch hỗ trợ.

Có những sự trợ giúp nào?

Nếu hiệu trưởng trường bạn không giải quyết bất kỳ mối lo ngại nào bạn nêu ra, bạn có thể thực hiện các bước tiếp theo.

Tùy thuộc vào trường học của con, bạn có thể liên hệ với:

- Bộ Giáo dục (nếu con bạn học trường công lập).
- Ban Giám hiệu (nếu con bạn học trường tư thục)
- Văn phòng Giáo dục Công giáo (mỗi giáo phận đều có văn phòng riêng cho khu vực của mình)

Nếu bạn cần đưa vụ việc lên cấp có thẩm quyền cao hơn, cũng có một số tổ chức ở Úc có thể giúp đỡ về vấn nạn bắt nạt và bình đẳng cơ hội.

Điểm khởi đầu tốt là liên hệ với:

Australian Human Rights Commission (Ủy ban Nhân quyền Úc) – cung cấp các nguồn lực và dịch vụ giới thiệu về bắt nạt, bạo lực và quấy rối, đồng thời cũng có thể hướng dẫn bạn đến Equal Opportunity and Human Rights Commission (Ủy ban Cơ hội Bình đẳng và Nhân quyền) tại tiểu bang hoặc lãnh thổ cụ thể của bạn.

Truy cập www.humanrights.gov.au, hoặc gọi 1300 369 711, hoặc (02) 9284 9600.

Bên vực hỗ trợ

Một số tổ chức hoạt động trên toàn nước Úc cũng giúp bên vực cho người khuyết tật. Điều này có thể bao gồm tư vấn tổng quát về cách giải quyết các vấn đề phát sinh ở trường, hoặc một người bên vực có thể tham dự các cuộc họp cùng bạn, tùy thuộc vào mức độ nghiêm trọng và phức tạp của trường hợp của bạn.

Để được hỗ trợ bên vực cho người khuyết tật tại tiểu bang hoặc lãnh thổ cụ thể của bạn, hãy liên hệ với **Disability Gateway (Cổng Thông tin cho Người Khuyết tật)**:

Gọi 1800 643 787 hoặc truy cập www.disabilitygateway.gov.au.

Bạn cũng có thể yêu cầu được hỗ trợ qua đường dây hỗ trợ của Disability Support Advocacy (Dịch vụ Hỗ trợ Bên vực Người Khuyết tật).

Các tổ chức bên vực hoạt động trên toàn nước Úc sau đây cũng có thể giúp đỡ:

- **PWDA** (People with Disability Australia - Hội Người Khuyết tật Úc):
gọi 1800 422 015 hoặc truy cập www.pwd.org.au
- **DANA** (Disability Advocacy Network Australia - Mạng lưới Bên vực Người Khuyết tật Úc):
gọi 1800 643 787 hoặc truy cập www.dana.org.au
- **Ask Izzy (Hỏi Izzy)** (Disability Advocacy Finder - Công cụ Tìm kiếm Tổ chức Bên vực Người Khuyết tật):
truy cập www.askizzy.org.au/disability-advocacy-finder
- **Equality Australia (Tổ chức Bình đẳng Úc)**
(dành cho học sinh trường Công giáo):
gọi 03 9412 0412 hoặc truy cập www.equalityaustralia.org.au

Hỗ trợ pháp lý

Để được tư vấn pháp lý trên toàn nước Úc, điểm khởi đầu tốt nhất là Legal Aid Commission (Ủy ban Trợ giúp Pháp lý) hoặc các trung tâm pháp lý cộng đồng tại tiểu bang hoặc lãnh thổ của bạn.

Họ cung cấp trợ giúp pháp lý miễn phí cho những người đáp ứng các tiêu chí điều kiện và có thể cung cấp thông tin, lời khuyên và giấy giới thiệu.

Bạn cũng có thể liên hệ với Australian Law Reform Commission (Ủy ban Cải cách Luật Úc - ALRC): gọi +61 436 940 119 hoặc truy cập info@alrc.gov.au.

Chăm sóc và hỗ trợ cá nhân

Thật đau lòng khi biết con bạn bị bắt nạt, bị cô lập hoặc bị phân biệt đối xử.

Nếu bạn cần người để trò chuyện khẩn cấp, có các dịch vụ miễn phí và bảo mật như:

- **Lifeline** (hỗ trợ khủng hoảng 24/7)
www.lifeline.org.au | 13 11 14
- **Beyond Blue** (Hỗ trợ và tài liệu về sức khỏe tâm thần)
www.beyondblue.org.au | 1300 22 4636
- **Carer Gateway** (Hỗ trợ cho người chăm sóc, bao gồm tư vấn)
www.carergateway.gov.au | 1800 422 737
- Bullyingnoway.gov.au (đường dây nóng hỗ trợ phụ huynh tại tiểu bang và lãnh thổ của bạn).

Con của bạn cũng có thể nhận được sự trợ giúp khẩn cấp từ Kids Helpline (Đường dây Trợ giúp Trẻ em):

- **Kids Helpline (Đường dây Trợ giúp Trẻ em):**
gọi 1800 55 1800 hoặc truy cập www.kidshelpline.com.au.

Để biết thông tin tổng quát về nuôi dạy con cái và gia đình, hãy tham khảo

- **Raising Children Network (Mạng lưới Nuôi dạy Trẻ em)**
(Tài liệu về nuôi dạy con cái, bao gồm lời khuyên dành riêng cho người khuyết tật)
www.raisingchildren.net.au
- **Association for Children with Disability (Hiệp hội Trẻ em Khuyết tật)**
(Hỗ trợ và thông tin dành cho phụ huynh tại Victoria)
www.acd.org.au | 03 9880 7000 hoặc 1800 654 013
dành cho người gọi ở vùng nông thôn
- **Kiind**
(Cung cấp tài liệu và hướng dẫn nhằm hỗ trợ các gia đình nuôi dạy trẻ khuyết tật)
www.kiind.com.au | 08 6164 9806

Để biết thêm thông tin về tài liệu này, bạn có thể liên hệ với CYDA theo số 9417 1025.

Tuyên bố miễn trừ trách nhiệm: Dự án Take Charge of Change (Chủ động Dẫn dắt sự Thay đổi) đã nhận được tài trợ từ Bộ Y tế, Khuyết tật và Cao niên của Chính phủ Úc nhằm hỗ trợ gia đình của trẻ và thanh thiếu niên khuyết tật trong việc quản lý các giai đoạn chuyển tiếp quan trọng trong suốt cuộc đời của họ. Thông tin được cung cấp chỉ mang tính chất hướng dẫn chung và có thể không phải là thông tin và cập nhật nhất. Các tờ thông tin này là hiện hành vào tháng 10 năm 2025. Xem toàn bộ tài liệu tại cyda.org.au